

ἀκουσίως ὁ πλοίαρχος θ' ἀναγκασθῆ νὰ στραφῆ πρὸς τὴν Λισβόνναν. Ἐχῶ δύο πιστόλια καὶ τρεῖς μαχαίρας.

— Σιώπα! Θὰ κάμης ὅτι θὰ σοῦ εἶπῃ ὁ πατήρ σου. Αὐτὸ τὸ ὅποιον λέγεις θὰ ἦτο δι' ἡμᾶς καὶ αἰσχρὸν καὶ ἐπικίνδυνον. Δός μοι τὰ ὄπλα καὶ ἄς συνομιλήσωμεν.

Ὁ υἱὸς διηγῆθη τότε τὰ πάντα πρὸς τὸν πατέρα, πῶς ἔμαθε τὴν ἀναχώρησιν τῶν καταδίκων, πῶς ἤλθε, κλ.

— Μὲ νομίζουν, λέγει, ἄγγλον γεννηθέντα εἰς τὴν Ἀβάναν· μὲ ὀνομάζουσι Ζαίμης. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν δὲν θὰ ὑπάγωμεν· δεκαετὴ δεινὰ σὲ κατέβαλον, ἡ ἐποχὴ εἶνε ἀκατάλληλος, οἱ ἡμίσεις θὰ ἀπέθνησκον καθ' ὁδόν.

Μόλις ἀπεμακρύνθη ἡ κορβέττα, ὁ Ῥαφαὴλ ἐφόρεσε τὴν στολὴν του καὶ παρουσιάσθη μετ' ἄλλων πρὸς τὸν πλοίαρχον. Προσεπάθησε νὰ πείσῃ αὐτὸν ὅτι τὸ ἔργον ὅπερ ἔκαμνεν ἦτο ὄχι μόνον ἄσχημον καθ' ἑαυτὸ, ἀλλὰ καὶ παράνομον, καὶ ὅτι θὰ ἐβιάζετο ἴσως ποτὲ νὰ δώσῃ δι' αὐτὸ λόγον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς πατρίδος του. Τὸ πλοῖον ἦτο ἀμερικανικὸν ἀλλ' ὁ πλοίαρχος δὲν εἶχε σπουδάσει νομικὰ καὶ ἤθελε χρῆματα. Ἐξήκολούθει τὸν δρόμον του. Οἱ ἐπιβάται ἤρχισαν νὰ ταρασσῶνται καὶ νὰ συζητῶσι. Ὁ Ῥαφαὴλ ἐζήτησε τὰ ὄπλα του, ὁ Σεπτεμβρίνης δὲν τὰ ἔδιδε. Ἐν τῇ ταραχῇ ταύτῃ ἔπεσε κατὰ γῆς ἕν καψύλιον καὶ ἐκρότησεν. Ὁ πλοίαρχος φοβηθεὶς μὴ τυχῶν πάντες ἦσαν ὠπλισμένοι καὶ οἱ ἐξήκοντα ἔξ, ἔπλευσε πρὸς τὴν Ἰρλάνδαν καὶ μετὰ 14 ἡμερῶν διάπλου ἀπεβίβασεν αὐτοὺς εἰς Κούνστοουν, εἰς τὸν ὄρμον τοῦ Κόρκ.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ θύματα τῆς νεαπολιτανικῆς τυραννίας ἐγένοντο δεκτὰ μετ' ἀλαλαγμῶν χαρῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἦσαν τότε αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἔτους 1859. Μετὰ ἕν ἔτος, τὸ ἡμισυ τῆς Ἰταλίας ἦτο ἐλεύθερον. Τῷ 1860 ὁ Σεπτεμβρίνης διωρίσθη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ Μαριάνη καθηγητῆς τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βονωνίας. Ἀλλὰ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ ἀναβῆ εἰς τὴν ἔδραν του. Τὰ γεγονότα ἔτρεχον τότε καὶ ταχύτερον ἐπιπτον οἱ θρόνοι ἢ συνεγράφοντο οἱ εἰσιτήριοι λόγοι. Ὁ Γαριβάλδης ἤλαυσε βήμασι γίγαντος ἀπὸ Μαρσάλας εἰς Νεάπολιν σκουπίζων πρὸ αὐτοῦ τὴν ἀσθενῆ στρατιὰν Φραγκίσκου τοῦ Β'. Ἡ Νεάπολις ἤθελε νὰ χειροτονήσῃ τὸν Σεπτεμβρίνην Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων, ἀλλ' ἐκεῖνος μειδιῶν ἠρνήθη νὰ δεχθῆ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦτο. «Δὲν ἤξεύρω τί πρόκειται νὰ κάμῃ», ἔλεγε. Ἐγένετο μόνον ἄμισθος σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, βραδύτερον διωρίσθη Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ βοηθὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἀλλὰ τὰς

θέσεις ταύτας κατήργησε τῷ 1861 ἡ διοικητικὴ ἀφομοίωσις. Οὐδέποτε παρεπονήθη διὰ τοῦτο ὁ Σεπτεμβρίνης, οὐδέποτε ἐζήτησε νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ τὸ ἔθνος του δι' ὅσα τὸ καθῆκόν του ἐκτελῶν ὑπέφερε. Ἦρκειτο εἰς τὸ νὰ παραδίδῃ τὴν Ἰταλικὴν φιλολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Νεαπόλεως. Ἀφοῦ συνετέλεσεν εἰς τὴν ὑπαρξίν τῆς μιᾶς Ἰταλίας τοῦ παρόντος, ἠρέσκετο παρασκευάζων τὴν Ἰταλίαν τοῦ μέλλοντος διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς φιλότιτης του νεολαίας. Ἦτο εὐχαριστημένος, τὰ ὄνειρά του εἶχον πληρωθῆ καὶ πλέον μάλιστα ἢ ὅσον προσεδόκα. Βραδύτερον διωρίσθη πρῦτανις καὶ γερουσιαστῆς (1873), αἵτινες θέσεις εἶνε ἄμισθοι ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἀπέθανε, νεάζων πάντοτε καὶ ἀκάματος, εἰς τὸ γραφεῖόν του τῇ 3 Νοεμβρίου 1876 ἔτ. ν. Ἀπέθανεν ὡς ἔζησε. Ἐξ ὄλων τῶν ὀνομάτων διὰ τὰ ὅποια καυχᾶται ἡ Ἰταλία, δὲν ὑπάρχει ἴσως ἐνδοξότερον τοῦ ἰδικοῦ του, δὲν ὑπάρχει ἐντιμότερον. MARC MONNIER.

Ἡ πραγματεία, ἥς μετάρραξιν, διεσκευασμένην ἐνιαχοῦ, ἐφεξῆς δημοσιεύομεν, ἀνήκει εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ἐν Γαλλίᾳ δυναστείας γενομένων χάριν τοῦ λαοῦ δημοσίων διαλέξεων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Αυτοκρατείας Εὐγενίας, ἐγράφη ἐξ ὑπο τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Γουνδελέτ. Σ. τ. Δ.

Ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΝ Τῷ ΠΡΑΚΤΙΚῷ ΒΙῳ

Θὰ ὀμιλήσω σήμερον περὶ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ. Ἀποκλείω τὸ μέρος τὸ κυρίως ἐπιστημονικόν.

Πᾶσα ἐπιστήμη περιλαμβάνει μὲν ἕν μέρος, ὅπερ δὲν ἐνδιαφέρει εἰμὴ τοὺς εἰδικῶς περὶ αὐτὴν ἀσχολουμένους, τοὺς θέλοντας κατὰ βᾶθος νὰ σπουδάσωσι περὶ αὐτὴν, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ γενικὰς τινὰς γνώσεις, αἵτινες προκαλοῦσι τὴν ἡμετέραν σκέψιν ἐν τῷ βίῳ τῷ καθημερινῷ καὶ αἵτινες εἶνε ἀναπόφευκτοι εἰς πάντα ἄνθρωπον. Περὶ τῶν γενικότητων τούτων τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας θὰ ὀμιλήσωμεν, ἕκαστος δὲ, εἶμαι βέβαιος, θὰ ἀναγνωρίσῃ εἰς τὰ παρ' ἡμῶν λεγόμενα αὐτὰ τὰ ἴδια πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων πολλάκις τῷ ἔτυχε νὰ σκεφθῆ καθ' ἑαυτὸν.

Ἐπάρχει τις λ. χ., ὅστις νὰ μὴ ἀνέγνωσεν ἅπαξ τοῦλάχιστον ἐν τῷ βίῳ του μὴν ἐφημερίδα; Εἰς τὴν ἐφημερίδα ὑπάρχει ἕν μέρος πολιτικόν, τὸ ὅποιον, ἂν θέλητε, ἀφίνομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἕν ἄλλο μέρος μὴ ἔχον σχέσιν πρὸς τὴν πολιτικὴν. Ἐν αὐτῷ ἀνακινουῦνται ζητήματα, τὰ ὅποια ἐνδιαφέρουσι πάντας ἡμᾶς, ἐπὶ τῶν ὁποίων σκεπτόμεθα, τὰ ὅποια ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς κοινωνίας διάταξιν.

Ὅταν παρτηρῶμεν τὸν περὶ ἡμᾶς κόσμον, βλέπομεν ὅτι τὰ πάντα διέπονται ὑπὸ ὀρισμέ-